

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z powództwa E. S.

przeciwko Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w G.

o ustalenie treści stosunku pracy albo o uznanie wypowiedzenia warunków pracy i płacy za bezskuteczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 15 października 2025 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 28 marca 2025 r., sygn. akt III Pa 132/24,

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 28 marca 2025 r., III WSC 1/25, w sprawie z powództwa E. S. przeciwko Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w G. o ustalenie treści stosunku pracy albo o uznanie wypowiedzenia warunków pracy i płacy za bezskuteczne odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku tegoż Sądu z dnia 16 stycznia 2025 r., III Pa 132/24.

Sąd Okręgowy wskazał, że powódka w dniu 26 lutego 2025 r. za pośrednictwem pełnomocnika radcy prawnego złożyła skargę kasacyjną od wyroku

Sądu Okręgowego w Suwałkach z 16 stycznia 2025 r., III Pa 132/24, zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Suwałkach do ponownego rozpoznania.

Skarga kasacyjna podlegała jednak odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Niniejsza sprawa jest z zakresu prawa pracy, gdyż dotyczy ustalenia stosunku pracy. Wskazana zaś w niej wartość przedmiotu sporu to 6.000 zł. Wprawdzie w skardze kasacyjnej, jak wcześniej w apelacji, wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana została na kwotę 69.120 zł, to jednak w ocenie Sądu Okręgowego takiej nie można było przyjąć. Sąd podniósł, iż podana wartość przedmiotu sporu, która nie została sprawdzona przez sąd pierwszej instancji (art. 25 k.p.c.), pozostaje aktualna w postępowaniu apelacyjnym (art. 368 § 2 k.p.c.), a następnie w postępowaniu kasacyjnym (art. 368 § 2 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.). Tym samym Sąd Okręgowy jako wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej przyjął kwotę 6.000 zł. Przy takiej wartości przedmiotu zaskarżenia skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Powyższe postanowienie zaskarżyła w całości powódka, wnosząc w zażaleniu o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zarzuciła naruszenie: 1/ art. 19 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 23¹ k.p.c. przez wadliwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że wartość roszczenia majątkowego niepieniężnego (przedmiotu sporu) konstituuje oświadczenie strony nawet, gdy narusza ono w sposób oczywisty normy wynikające z art. 23¹ k.p.c. w związku z art. 19 § 2 k.p.c., podczas gdy konstytutywny charakter takiego oświadczenia ustawodawca ograniczył wyłącznie do roszczeń pieniężnych, co wynika z art. 19 § 1 k.p.c.; 2/ art. 23¹ k.p.c. w związku z art. 368 § 2 k.p.c. przez jego niezastosowanie i w efekcie redukcję poprawnie podanej przez pełnomocnika powódki wartości przedmiotu zaskarżenia do zawartej w pozwie wadliwie określonej wartości pieniężnej; 3/ art. 26 k.p.c. przez zastosowanie podczas gdy w

postępowaniu na wystąpiła sytuacja opisana w hipotezie tej normy; 4/ art. 398² § 1 k.p.c. przez zastosowanie i przyjęcie, że w sprawie, ze względu na wartość przedmiotu sporu, skarga kasacyjna nie przysługuje, mimo iż wynikająca z treści art. 23¹ k.p.c. wartość przedmiotu zaskarżenia przekracza znacznie wymaganą wartość graniczną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Według art. 23¹ k.p.c., w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy, wartość przedmiotu sporu (wyznaczającą również wartość przedmiotu zaskarżenia) stanowi, przy umowie na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony - za okres jednego roku. Taką też wartość miał przedmiot sporu określony żądaniem zgłoszonym w apelacji i skardze kasacyjnej, kiedy to powódkę reprezentował profesjonalny pełnomocnik. Na wcześniejszym etapie postępowania, tj. w pozwie złożonym osobiście przez powódkę, została wskazana zaniżona wartość przedmiotu zaskarżenia, której Sąd na żadnym etapie postępowania nie sprawdził.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[a.ł.]